

พระธรรมดาเนียล - บทที่สามสิบแปด

การเปิดเผยอัศจรรย์: ความฝันเชิงพยากรณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์ และการฟื้นฟูความจริง

Jeff Pippenger

2024-01-02

ในความฝันของมิลเลอร์ มีมือที่มองไม่เห็นส่งหีบไบโหนึ่งมาให้เขา ในความฝันนั้น เขาถูกนำให้เข้าใจว่าขนาดของหีบคือ "หกกำลังสอง" คุณด้วย "สิบนิ้ว" สิบคุณหกกำลังสองเท่ากับสามร้อยหกสิบ ซึ่งเป็นตัวแทนของจำนวนวันในหนึ่งปีเชิงพยากรณ์ มิลเลอร์ได้รับหีบที่บรรจุข่าวสารซึ่งเขาจะต้องประกาศ และข่าวสารที่เขาจะต้องประกาศนั้นตั้งอยู่บนหลักการที่ว่า หนึ่งในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์เป็นตัวแทนของหนึ่งปี หีบนั้นคือพระคัมภีร์ และสำหรับมิลเลอร์ พระคัมภีร์จะต้องถูกมองในมิติของหลักการ "วันแทนปี" แห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

"ซึ่งเชื่อมโยงอยู่กับพระวาระของพระเจ้า มีลูกกุญแจดอกหนึ่งที่ไขหีบอันล้ำค่านั้นออก เพื่อความพึงพอใจและความชื่นชมยินดีของเรา ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณสำหรับแสงสว่างทุกลำแสง ในอนาคต ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บัดนี้ยังลึกลับยิ่งสำหรับเราจะได้รับการอธิบาย ประสบการณ์บางอย่างเราอาจไม่มีวันเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ จนกว่าสภาพที่ต้องตายนี้จะสวมสภาพที่ไม่รู้จักตาย" Manuscript Releases, volume 17, 261.

มี "กุญแจ" ดอกหนึ่งติดอยู่กับหีบในความฝันของมิลเลอร์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนระเบียบวิธีที่มิลเลอร์ได้รับการทรงนำให้ใช้

"บรรดาผู้ที่มีส่วนร่วมในการประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม กำลังค้นพระคัมภีร์ตามแบบแผนเดียวกันกับที่บิดามิลเลอร์ได้ยึดถือ ในหนังสือเล่มเล็กที่มีชื่อว่า Views of the Prophecies and Prophetic Chronology บิดามิลเลอร์ได้ให้กฎเกณฑ์อันเรียบง่าย แต่เปี่ยมด้วยปัญญาและสำคัญยิ่ง สำหรับการศึกษาพระคัมภีร์และการตีความดังต่อไปนี้:—"

"[อ้างกฎข้อหนึ่งถึงข้อห้า]"

"ข้อความข้างต้นเป็นส่วนหนึ่งของกฎเกณฑ์เหล่านี้; และในการศึกษาพระคัมภีร์ของเรา พวกเราทุกคนยอมทำได้ดีหากใส่ใจต่อหลักการที่ได้วางไว้" Review and Herald, November 25, 1884.

เมื่อมิลเลอร์เปิดหีบไบโนั้น เขาพบว่า "มีอัศจรรย์ เพชร พลอยล้ำค่า และเหรียญทองกับเหรียญเงินนานาชนิดและหลากหลายขนาดทุกมูลค่า จัดวางไว้อย่างงดงามตามตำแหน่งของแต่ละสิ่งภายในหีบ และเมื่อถูกจัดวางเช่นนั้น ก็สะท้อนแสงและรัศมีอันมีเพียงดวงอาทิตย์เท่านั้นที่อาจเทียบได้" มิลเลอร์ได้ค้นพบอัศจรรย์แห่งความจริงซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นความจริงพื้นฐานของลัทธิแอดเวนติส ความจริงทั้งหลายที่เขาพบนั้น "ถูกจัดวาง" ไว้อย่างเป็นระเบียบสมบูรณ์ และสะท้อนแสงของดวงอาทิตย์ แล้วมิลเลอร์ได้นำความจริงทั้งหลายมาตั้งไว้ "บนโต๊ะกลาง" และเรียกทุกคนให้ "มาดูเถิด" คำว่า "มาดูเถิด" เป็นสัญลักษณ์ที่ยกมาจากการเปิดผนึกทั้งหลายในพระธรรมวิวรณ์ และมิลเลอร์เป็นภาพแทนของคนมีปัญญาที่เข้าใจข่าวสารแห่งพระธรรมดาเนียลซึ่งได้ถูกเปิดออกในปี 1798 ความจริงทั้งหลายที่มิลเลอร์นำมาวางไว้บนโต๊ะนั้น คือความจริงที่ถูกเปิดออกแล้วจากพระธรรมดาเนียล

ซึ่งได้ถูกเปิดออกโดยสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์

และมีไว้เพื่อทดสอบชนชั่วอายุที่มีชีวิตอยู่ในเวลาที่ความจริงเหล่านั้นถูกเปิดออก ด้วยเหตุนี้

สัตว์ทั้งสี่ในพระธรรมวิวรณ์ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับพญีสัตว์แรก และมีลเลอร์ จึงร้องเรียกชนชั่วอายุนั้นให้ "มาดูเถิด"

และข้าพเจ้าเห็นเมื่อลูกแกะทรงเปิดตราดวงหนึ่ง และข้าพเจ้าได้ยินสิ่งที่เป็นประหนึ่งเสียงฟ้าร้อง คือสัตว์ตัวหนึ่งในสี่ตัวนั้นกล่าวว่า "จงมาและดูเถิด" และข้าพเจ้าก็เห็น และดูเถิด ม้าสีขาตัวหนึ่ง และผู้ที่นั่งบนม้านั้นถือคันธนูไว้ และมีมงกุฎมอบให้แก่เขา แล้วเขาก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อจะมีชัยต่อไป และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่สอง ข้าพเจ้าได้ยินสัตว์ตัวที่สองกล่าวว่า "จงมาและดูเถิด"

และมีม้าอีกตัวหนึ่งออกมา เป็นม้าสีแดง

และอำนาจได้มอบแก่ผู้ที่นั่งบนม้านั้นให้ชิงสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อมนุษย์จะได้ฆ่าฟันกันเอง และมีดาบใหญ่เล่มหนึ่งมอบให้แก่เขา และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่สาม

ข้าพเจ้าได้ยินสัตว์ตัวที่สามกล่าวว่า "จงมาและดูเถิด" และข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด ม้าสีดำตัวหนึ่ง และผู้ที่นั่งบนม้านั้นมีตราซึ่งอยู่ในมือ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งท่ามกลางสัตว์ทั้งสี่ตัวนั้นกล่าวว่า

"ข้าวสาธุหนึ่งทะนานต่อหนึ่งเดนาเรียน และข้าวบาร์เลย์สามทะนานต่อหนึ่งเดนาเรียน

แต่จงอย่าทำอันตรายน้ำมันและเหล้าองุ่น" และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่สี่

ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสัตว์ตัวที่สี่กล่าวว่า "จงมาและดูเถิด" และข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด ม้าสีขีดตัวหนึ่ง และนามของผู้ที่นั่งบนม้านั้นคือความตาย และแดนผู้ตายก็ตามเขาไป

และอำนาจได้มอบแก่เขาทั้งสองเหนือหนึ่งในสี่ส่วนของแผ่นดินโลก ให้ประหารด้วยดาบ

ด้วยความอดอยาก ด้วยความตาย และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก วิวรณ์ 6:1-8

พระคริสตเจ้าเอง ผู้ทรงได้รับการแทนความหมายเป็นสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์

ผู้ทรงเปิดหนังสือซึ่งพญิกไว้ด้วยตราทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์

และสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์นั้นเองที่ทรงเปิดอัญมณีทั้งหลายซึ่งมีลเลอร์วางไว้บนโต๊ะ แล้วจึงทรงประกาศแก่ทุกคนว่า "จงมาและดูเถิด"

ความจริงต่าง ๆ ที่เขาค้นพบนั้นได้รับการแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดบนแผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1843

ซึ่งซิสเตอร์ไรต์กล่าวว่าได้รับการกำกับโดยพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

อันเป็นพระหัตถ์ที่มองไม่เห็นเดียวกันกับที่ได้นำหีบที่เต็มไปด้วยอัญมณีมาสู่มีลเลอร์

แผนภูมิทั้งสามร้อยฉบับที่จัดทำขึ้นในปี 1842

เป็นความสำเร็จครบถ้วนของพระบัญชาในพระธรรมฮาบากุกที่ให้เขียนนิมิตและทำให้แจ่มชัดไว้บนแผ่นตาราง โต๊ะของมีลเลอร์ที่อยู่กลางห้องของเขาเป็นตัวแทนของแผนภูมิทั้งสามร้อยฉบับ (tables)

ที่ผู้สื่อสารชาวมิลเลอร์ได้นำไปสู่ชาวโลกในปี 1842 และ 1843 แผนภูมินั้น พร้อมทั้งแผนภูมิผู้บุกเบิกปี 1850 เป็น "แผ่นตาราง" แห่งพระธรรมฮาบากุกบทที่สอง

"เมื่อยืนหยัดอยู่บน 'ความเชื่อดั้งเดิม'

คำพยากรณ์อันเป็นเอกฉันท์ของบรรดาผู้บรรยายและสิ่งพิมพ์เรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองก็คือ

การประกาศแผนภูมินั้นเป็นความสำเร็จตามคำพยากรณ์ใน Habakkuk 2:2, 3

หากแผนภูมินั้นเป็นเรื่องหนึ่งแห่งคำพยากรณ์ (และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธก็ละทิ้งความเชื่อดั้งเดิม)

ก็ย่อมเป็นผลตามมาว่า ปี 457 ก่อน ค.ศ. เป็นปีที่ใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการนับ 2300 วัน เป็นสิ่งจำเป็นที่ปี

1843 จะต้องเป็นเวลาที่ได้รับประกาศเป็นครั้งแรก เพื่อว่า 'นิมิต' นั้นจะ 'ซึกซ้า'

หรือเพื่อให้มีช่วงเวลาแห่งการซึกซ้า

ซึ่งในช่วงเวลานั้นหมู่พรหมจารีจะต้องว่างเหงาและหลับใหลในเรื่องใหญ่แห่งเวลา

ก่อนที่พวกเขาจะถูกปลุกให้ตื่นขึ้นด้วยเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน" James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume 1, Number 2.

ประชาชนผู้ซึ่งเริ่มตอบสนองต่อข่าวสาร (อัญมณี) ซึ่งภายหลังถูกแสดงไว้บนตารางของฮาบากุกนั้น ในระยะแรกมีอยู่เพียงไม่กี่คน แต่เมื่อหลักการหนึ่งวันต่อหนึ่งปีได้รับการยืนยันเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ประชาชนก็ "เพิ่มขึ้นเป็นฝูงชน"

"ในเวลาตามที่ได้อำหนดไว้อย่างแน่นอน ตรรกะโดยผ่านทางทูตของตน ได้ยอมรับการคุ้มครองจากมหาอำนาจพันธมิตรแห่งยุโรป และด้วยเหตุนี้จึงได้นำตนเองไปอยู่ใต้การควบคุมของบรรดาประชาชาติคริสเตียน เหตุการณ์นั้นได้ทำให้คำพยากรณ์สำเร็จตรงตามที่กล่าวไว้ทุกประการ เมื่อเรื่องนี้เป็นที่ทราบกันแล้ว คนเป็นอันมากก็เชื่อมั่นในความถูกต้องของหลักการแห่งการตีความคำพยากรณ์ซึ่งมีมิลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขาได้ยึดถือไว้ และขบวนการแอ็ดเวนตก็ได้รับแรงผลักดันอย่างน่าอัศจรรย์ บรรดาผู้มีการศึกษาและมีฐานะได้เข้าร่วมกับมิลเลอร์ ทั้งในการเทศนาและในการตีพิมพ์ทัศนะของเขา และตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844 งานนี้ก็ได้ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว" The Great Controversy, 334, 335.

แล้วฝูงชนก็เริ่มรบกวนเพชรพลอยทั้งหลาย ณ จุดนั้น

มิลเลอร์กำลังจะระบุถึงการกระจัดกระจายของเพชรพลอยเหล่านั้น คำว่า "กระจัดกระจาย" เป็นหนึ่งในสัญลักษณ์หลักของ "เจ็ดเท่า" ในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก และมิลเลอร์ใช้คำว่า "กระจัดกระจาย" ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งถึงสิบครั้งในการนำเสนอความฝันของเขา "สิบ" เป็นสัญลักษณ์ของการทดสอบ และชี้ให้เห็นความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความหมายเชิงสัญลักษณ์ของเพชรพลอยที่ "กระจัดกระจาย" ของมิลเลอร์ว่าเป็นการทดสอบเชิงพยากรณ์สำหรับผู้ที่วาระสุดท้ายของโลกได้มาถึงแล้ว.

การปฏิเสธอัญมณีแห่ง "เจ็ดเวลา" เป็นอัญมณีชิ้นแรกที่ลาโอติเซียแอ็ดเวนตีสละทิ้งไป เมื่อพวกเขาสอบไม่ผ่านในการทดสอบเรื่อง "การกระจัดกระจาย" ของโมเสส ซึ่งเอเลียห์ (มิลเลอร์) ได้นำเสนอไว้ ในปี 1863 นับจากจุดนั้นเป็นต้นมา อัญมณีต่าง ๆ จะถูกทำให้กระจัดกระจายมากยิ่งขึ้น ถูกปะปนกับของปลอม และในที่สุดก็ถูกปกปิดไว้อย่างมิดชิดโดยสมบูรณ์ การปกปิดอัญมณีล้ำค่าเหล่านั้น ในที่สุดจะไปถึงจุดที่หีบใส่อัญมณี (พระคัมภีร์) จะถูกทำลายลง

ในความฝันของมิลเลอร์ มีความแตกต่างอย่างเด่นชัดระหว่าง "เจ็ดครั้ง" แรกที่มิลเลอร์ใช้คำว่า "กระจัดกระจาย" กับสามครั้งสุดท้ายที่เขาใช้คำนั้น หลังจากที่เขาเอ่ยคำว่า "กระจัดกระจาย" ครบ "เจ็ดครั้ง" แล้ว เขา "ก็หมดกำลังใจและท้อแท้อย่างสิ้นเชิง จึงนั่งลงและร้องไห้"

ก่อนที่พระคริสต์ ผู้ทรงได้รับการสำแดงเป็นสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ จะทรงเริ่มพระราชกิจในการแกะหนังสือที่ถูกผนึกด้วยตราเจ็ดดวงในพระธรรมวิวรณ์นั้น ยอห์นได้ร้องไห้ทั้งยอห์นและมิลเลอร์ต่างก็ร้องไห้เมื่อพวกเขาเข้าใจว่าหีบศพ (พระวจนะของพระเจ้า) ได้ถูกฝังกลบไว้ด้วยอัญมณีปลอมแปลง

และข้าพเจ้าได้เห็นหนังสือม้วนหนึ่งอยู่ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง มีข้อความเขียนไว้ทั้งด้านในและด้านหลัง และประทับตราไว้ด้วยตราทั้งเจ็ดดวง แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งผู้ทรงฤทธิ์ ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังว่า ผู้ใดมีค่าควรที่จะเปิดหนังสือม้วนนั้นและแก้ตราของมันได้? และไม่มีผู้ใดเลย ทั้งในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินโลก ที่สามารถเปิดหนังสือม้วนนั้น หรือแม้แต่จะมองดูมันได้ และข้าพเจ้าร้องไห้อย่างมาก เพราะไม่พบผู้ใดที่มีค่าควรที่จะเปิดและอ่านหนังสือม้วนนั้น หรือแม้แต่จะมองดูมันได้ แล้วผู้ปกครองคนหนึ่งกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า อย่าร้องไห้เลย ดูเถิด สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ รากของดาวิด ได้ทรงมีชัยที่จะเปิดหนังสือม้วนนั้น และแก้ตราทั้งเจ็ดของมัน วิวรณ์ 5:1-5

เมื่อการปฏิเสธที่ทวีความรุนแรงขึ้นต่ออัญมณีล้ำค่าที่มิลเลอร์ค้นพบและนำเสนอต่อโลกดำเนินมาถึงจุดที่พระคัมภีร์ (หีบ) ถูกทำลายแล้ว เมื่อนั้นมิลเลอร์ก็ร้องไห้

“ข้าพเจ้าเห็นต่อไปว่า ท่ามกลางอัญมณีแท้และเหรียญแท้ พวกเขาได้โปรยอัญมณีปลอมและเหรียญปลอมเป็นจำนวนมากมายับไม่ถ้วนไว้ ข้าพเจ้ารู้สึกเดือดดาลอย่างยิ่งต่อความประพฤติอันเลวทรามและความมอกตัญญูของพวกเขา และได้ตำหนิและประณามพวกเขาเพราะสิ่งนั้น; แต่ยิ่งข้าพเจ้าตำหนิมากเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งโปรยอัญมณีปลอมและเหรียญเทียมปะปนอยู่ท่ามกลางของแท้มากขึ้นเท่านั้น”

“แล้วข้าพเจ้าก็เกิดความชื่นเคืองขึ้นในจิตวิญญาณผ่ายกายของตน และเริ่มใช้กำลังทางกายผลักไสพวกเขาออกไปจากห้องนั้น; แต่ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังผลักคนหนึ่งออกไป อีกสามคนก็จะเข้ามา และนำเอาฝุ่น เศษไม้ ซีลีอย ทราย และของไร้ค่าทุกชนิดเข้ามาด้วย จนกระทั่งสิ่งเหล่านั้นปกคลุมอัญมณีแท้ เพชร และเหรียญทั้งหลายจนมืด ซึ่งล้วนถูกบดบังจนพ้นจากสายตาไปทั้งหมด เขาทั้งหลายยังนึกหีบของข้าพเจ้าเป็นขึ้น ๆ และไปรยกระจัดกระจายปะปนอยู่ท่ามกลางกองขยะนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีผู้ใดใส่ใจต่อความโสกเศร้าหรือความโกรธของข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้าจึงหมดกำลังใจและสิ้นหวังโดยสิ้นเชิง นั่งลงและร้องไห้”

ณ จุดนี้ในความฝันของเขา คำว่า “กระจัดกระจาย” ได้ถูกใช้ไป “เจ็ดครั้ง”

การปรากฏสามครั้งสุดท้ายแตกต่างจากเจ็ดครั้งแรก

จึงประทับตราเชิงพยากรณ์ไว้เหนือการกระจัดกระจายทั้งเจ็ดในฐานะสัญลักษณ์ของ “เจ็ดกาล” แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ความฝันครั้งที่สองของมิลเลอร์ เช่นเดียวกับความฝันครั้งที่สองของเนบูคัดเนสซาร์ ระบุถึง “เจ็ดกาล” ในเชิงสัญลักษณ์

เช่นเดียวกับยอห์นในพระธรรมวิวรณ์บทที่ห้า เมื่อมิลเลอร์ทำให้ ชายถือแปรงปิดดิน (สิงโตแห่งเผ่ายูดาห์) ก็ “เปิดประตู” แล้วเข้ามาในห้อง ภาพนิมิตของพระบิดาทรงถือหนังสือที่ผนึกด้วยตราทั้งเจ็ด ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถเปิดได้ และซึ่งเป็นเหตุให้ยอห์นร้องไห้ นั่น เริ่มต้นขึ้นในข้อหนึ่งของบทที่สี่

ภายหลังสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าได้มองดู และดูเถิด มีประตูหนึ่งเปิดอยู่ในสวรรค์ และเสียงแรกซึ่งข้าพเจ้าได้ยินนั้นเป็นประหนึ่งเสียงแทรกกำลังพูดกับข้าพเจ้า ซึ่งกล่าวว่า “จงขึ้นมาที่นี่ แล้วเราจะแสดงให้เห็นสิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นภายหลัง” วิวรณ์ 4:1

มิลเลอร์ร้องไห้และเห็นประตูบานหนึ่งเปิดออก “ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังร้องไห้และโสกเศร้าเพราะการสูญเสียอันใหญ่หลวงของข้าพเจ้าและความรับผิดชอบที่ข้าพเจ้าต้องแบกรับนั้น ข้าพเจ้าได้ระลึกถึงพระเจ้า และอธิษฐานอย่างจริงใจขอให้พระองค์ทรงส่งความช่วยเหลือมาให้ข้าพเจ้า ทันใดนั้นประตูก็เปิดออก และมีชายคนหนึ่งเข้ามาในห้อง เมื่อผู้คนที่ทั้งปวงได้ออกจากห้องนั้นไปแล้ว และเขาซึ่งถือแปรงปิดฝุ่นอยู่ในมือ ก็เปิดหน้าต่าง และเริ่มปิดกวาดฝุ่นละอองและขยะออกจากห้อง”

สิ่งแห่งตระกูลยูดาห์และชายผู้ถือแปรงปิดฝุ่นมาถึง ณ การเปิดของประตู เมื่อยอห์นและมิลเลอร์ร้องไห้ การเปิดของประตูเป็นสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงแห่งยุคการทรงจัดการของพระเจ้า

เช่นเดียวกับมิลเลอร์ เขาร้องไห้และมีประตูบานหนึ่งเปิดออก แต่เขาก็อธิษฐานด้วย

“ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้หมดสิ้นและหมดกำลังใจโดยสิ้นเชิง จึงนั่งลงและร้องไห้

ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังร้องไห้และโสกเศร้าเพราะความสูญเสียอันใหญ่หลวงและความรับผิดชอบของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าก็ระลึกถึงพระเจ้า และอธิษฐานอย่างจริงใจขอให้พระองค์ทรงส่งความช่วยเหลือมาให้ข้าพเจ้า ทันใดนั้นประตูก็เปิดออก และชายผู้หนึ่งก็เข้ามาในห้อง เมื่อผู้คนที่ทั้งหลายออกจากห้องไปหมดแล้ว และเขาถือแปรงปิดฝุ่นอยู่ในมือ ก็เปิดหน้าต่างทั้งหลาย และเริ่มปิดกวาดฝุ่นผงและเศษขยะออกจากห้อง”

คำอธิษฐานซึ่งเป็นหมุดหมายในประวัติศาสตร์ของยุคสุดท้ายนั้น

คือคำอธิษฐานที่ปรากฏชัดโดยดาเนียลและสหายผู้ประเสริฐทั้งสามในบทที่สอง

และโดยดาเนียลในบทที่เก้าด้วยเช่นกัน คำอธิษฐานนั้นคือคำอธิษฐานแห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ว่าด้วย “เจ็ดเท่า” ซึ่งพยานทั้งสองแห่งวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด จะต้องอธิษฐานเมื่อพวกเขาตระหนักว่าตนได้ถูกกระจัดกระจายไปแล้ว พยานทั้งสองจะต้องกระทำซ้ำสิ่งที่ดาเนียลได้กระทำไว้ในบทที่เก้า เมื่อท่านตระหนักว่าท่านได้ถูก “กระจัดกระจาย” ไปแล้ว ตามความสำเร็จครบถ้วนของคำสาปแช่งของโมเสส พยานทั้งสองจะต้องกระทำซ้ำสิ่งที่มิลเลอร์ได้แสดงให้เห็นเป็นภาพในความฝันของเขา เมื่อเขามาถึงจุดที่อัศจรรย์ของเขาได้ถูกกระจัดกระจายไป “เจ็ดเท่า” แล้ว

เมื่อคำอธิษฐานนั้นถูกกำหนดไว้ ประตูก็ถูกเปิดออก ชายผู้ถือแปรงขัดฝุ่นก็มาถึง และห้องนั้นก็ว่างเปล่า ฝูงชนอธรรมได้จากไปแล้ว และยุคการทรงจัดสรรใหม่ก็มาถึง แล้วสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์ ผู้ทรงถือพลั่วฝังไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ “ทรงเปิดหน้าต่าง และเริ่มขัดกวาดฝุ่นละอองและขยะออกจากห้องนั้น” และเมื่อ “พระองค์ทรงขัดกวาดฝุ่นละอองและขยะ อัศจรรย์เทียมและเหรียญปลอมทั้งปวงก็ลอยขึ้นและออกไปทางหน้าต่างดุมเมฆ และลมก็พัดพาพวกมันไป”

หน้าต่างที่เปิดอยู่ยังเป็นเครื่องหมายแห่งการแบ่งแยกด้วย เพราะเมื่อขยะถูกขนออกทางหน้าต่าง บรรดาผู้ที่ได้กระทำตามพระบัญชาซึ่งพบในมาลาคีย์ อันสิ่งแก่ “ปุโรหิต” แห่งยุคสุดท้ายว่า “จงนำศาสดาทั้งสี่เข้ามาไว้ในคลัง เพื่อจะมีอาหารในนิเวศของเรา และจงทดลองเราดูในเรื่องนี้ พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า เราจะไม่เปิดหน้าต่างแห่งฟ้าสวรรค์ให้แก่เจ้า และเทพพระพรลงมาแก่เจ้า จนไม่มีที่พอจะรองรับหรือ”

ประตูที่เปิดและหน้าต่างที่เปิดเป็นภาพแทนของการเปลี่ยนแปลงในยุคการทรงจัดเตรียม ซึ่งสำเร็จสมบูรณ์ในเวลาทีปุโรหิตอธรรมถูกนำออกไป และปุโรหิตชอบธรรมกำลังได้รับพระพร.

เมื่อชายผู้ถือแปรงขัดฝุ่นเริ่มชำระลานของตนให้สะอาด มิลเลอร์ก็หลับตาลงชั่วขณะหนึ่ง “ท่ามกลางความจ่อแจ่มนี้ ข้าพเจ้าหลับตาลงชั่วขณะหนึ่ง; เมื่อข้าพเจ้าเปิดตาขึ้น ขยะมูลฝอยก็หายไปสิ้นแล้ว อัศจรรย์ล้ำค่า เพชร เหรียญทองและเหรียญเงิน กระจัดกระจายอยู่ทั่วห้องอย่างอุดม” สิ่งล้ำค่าและสิ่งเลวทรามจึงถูกแยกออกจากกันโดยสมบูรณ์ในเวลานั้น

แล้วหีบที่ใหญ่กว่าก็ถูกนำมาวางบนโต๊ะ และอัศจรรย์ที่กระจัดกระจายก็ถูกโยนลงไปโน้น “แล้วท่านก็นำหีบใบหนึ่งมาวางบนโต๊ะ ซึ่งใหญ่กว่าและงดงามกว่าหีบใบเดิมมาก และรวบรวมอัศจรรย์ เพชรพลอย เหรียญเงิน ด้วยมือทั้งกำ แล้วโยนลงในหีบนั้น จนไม่เหลือสักชิ้นเดียว แม้เพชรบางเม็ดจะมีขนาดไม่ใหญ่ไปกว่าปลายเข็ม” แล้วความจริงพื้นฐานของมิลเลอร์ก็ถูกนำมารวบรวมเข้าด้วยกัน โดยไม่เพียงกับพระคัมภีร์เท่านั้น แต่กับพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ด้วย และความจริงเหล่านั้นก็งดงามและสุกสว่างยิ่งกว่าเดิมแต่แรก.

เมื่อเราประเมินนิมิตแห่งแม่น้ำอูไลตามกรอบของข่าวสารที่ถูกแกะตราออกในปี 1798 ฟังเข้าใจว่าความจริงบางประการเหล่านั้นถูกจำกัดไว้โดยกรอบความเข้าใจที่ได้ประทานแก่ Miller และจึงฟังคาดหมายได้ด้วยว่าความจริงบางประการเหล่านั้นจะยิ่งใหญ่และงดงามยิ่งขึ้น แม้ว่าบางประการอาจดูเล็กน้อยหรือมีความสำคัญเพียงรองลงมาก็ตาม

เมื่อความจริงทั้งหลายได้รับการฟื้นฟู ความจริงเหล่านั้นก็ถูกบรรจุลงในหีบที่ใหญ่กว่า แล้วคำเชื่อเชิงสัญญาจึงถูกปลงขึ้นอีกครั้ง มิใช่โดยมิลเลอร์ แต่โดยพระคริสต์ (ผู้ทรงเป็นชายผู้ถือแปรงขัดฝุ่น ผู้ทรงเป็นสิงห์แห่งเผ่ายูดาห์) ให้ “มาและดูเถิด” สิ่งนี้บ่งชี้ว่าการคลายตราประทับเพิ่งได้เกิดขึ้น และการคลายตราประทับครั้งสุดท้ายคือวิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่เวลาของการทดลองจะสิ้นสุดลงไม่นาน หรือดังที่ซิสเตอร์ไวต์ระบุไว้ คือเมื่อชายผู้ถือแปรงขัดฝุ่นได้เข้าไปแล้ว.

“ข้าพเจ้ามองเข้าไปในหีบ แต่ตาของข้าพเจ้าพราไปด้วยภาพที่เห็นนั้น
สิ่งเหล่านั้นส่องประกายด้วยสง่าราศีมากกว่าก่อนถึงลิบเท่า
ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งเหล่านั้นคงถูกขัดถูด้วยทรายใต้เท้าของคนอธรรมเหล่านั้น
ผู้ซึ่งได้โปรยกระจัดกระจายและเหยียบย่ำสิ่งเหล่านั้นลงในพงศลี
สิ่งเหล่านั้นถูกจัดวางไว้อย่างงดงามเป็นระเบียบในหีบ แต่ละชิ้นอยู่ในที่ของตน โดยไม่ปรากฏร่องรอยใด ๆ
ของความเจ็บปวดจากชายผู้โยนสิ่งเหล่านั้นเข้าไป ข้าพเจ้าร้องออกมาด้วยความยินดียิ่ง
และเสียงร้องนั้นได้ปลุกข้าพเจ้าให้ตื่น” Early Writings, 83.

เวลาแห่งการรอคอยและความผิดหวังครั้งแรกมาถึงเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 และนับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม
2023 เป็นต้นมา สิ่งนี้แห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงเปิดผนึกข่าวสารแห่งวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์
การเปิดผนึกนั้นรวมถึงพระธรรมดาเนียลด้วย
และเราจะพิจารณาความฝันของมิลเลอร์ให้เสร็จสิ้นในบทความถัดไป

งานของชายผู้ใช้แปรงขัดผงธลีได้ดำเนินไปโดยร่วมมือกับ “บุโรहितผู้มีปัญญา” และงานของ “บุโรहित”
เหล่านั้น ซึ่งเป็นพยานทั้งสองแห่งพระธรรมวิวรรณ์ บทที่สิบเอ็ด
และซึ่งเป็นกระดูกแห่งที่กลับเป็นขึ้นจากความตายแห่งพระธรรมเอเสเคียล บทที่สามสิบเจ็ด
ก็ยังได้รับการเป็นตัวแทนโดยแนวคำอื่น ๆ แห่งพระวจนะของพระเจ้าอีกด้วย เราจะใช้แนวคำบางแนวเหล่านั้นเป็น
นพยานที่สองสำหรับสิ่งที่เราได้ระบุไว้เกี่ยวกับความฝันครั้งที่สองของวิลเลียม มิลเลอร์

“พระคัมภีร์ได้ประทานแก่เราเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อเราจะได้รับคำสั่งสอนในความชอบธรรม
ลำแสงอันล้ำค่าของความสว่างได้ถูกเมฆแห่งความหลงผิดบดบังไว้
แต่พระคริสต์ทรงพร้อมที่จะเปิดเป่าหมอกแห่งความหลงผิดและความเชื่อโง่กลางให้หมดไป
และทรงสำแดงความรุ่งโรจน์อันเจิดจ้าของพระบิดาแก่เรา เพื่อเราจะกล่าวเช่นเดียวกับพวกสาวก
‘ใจของเราร้อนรุ่มอยู่ภายในมิใช่หรือ เมื่อพระองค์ตรัสกับเราระหว่างทาง?’” Publishing Ministry, 68.